

SKARBY Z TRZECH PRZYPOWIEŚCI JEZUSA (Łk 15)

W Ewangelii Łukasza 15, widzimy trzy przypowieści obrazujące Trójjedynego Boga i cztery rodzaje odstępców. Przypowieść o zagubionej owcy, synu marnotrawnym, stracie starszego syna i stracie monet.

Zagubiona owca jest obrazem wierzącego, który zbłądził przypadkowo lub przez nieuwagę. Natomiast pasterz obrazuje w niej Jezusa. Syn marnotrawny jest obrazem wierzącego, który oddalił się w wyniku buntu przeciwko Bogu i Kościołowi. Ojciec obrazuje tutaj Boga Ojca, który nie idzie szukać tego syna, jak w przypadku zagubionej owcy. On czeka, aż syn się stoczy do poziomu świni i sam wróci. Natomiast starszy brat syna marnotrawnego obrazuje tych, którzy giną z powodu legalizmu, obłudy i pychy.

Kobieta szukająca zaginionej monety jest obrazem kościoła napełnionego Duchem Świętym. Ona zapala lampę i tak długo przeczesuje dom, aż ją znajduje (Łk 15:8). Gdy zgubiła monetę, była nieostrożnym kościołem, który wszedł na złą drogę (gubiąc monetę). Potem jednak zapala lampę (zostaje napełniona Duchem Świętym) i zaczyna szukać, po czym znajduje zgubionych i przyprowadza ich do owczarni. Jest wielu wierzących, którzy zupełnie nie interesują ani zagubionymi owcami ani odstępcami, gdyż są zainteresowani wyłącznie sobą. Tacy ludzie są całkowicie oderwani od Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego. Przez wiele lat modliłem się modlitwą: "Panie, jeśli jest tutaj ktoś zainteresowany pobożnym życiem, to proszę skontaktuj go z nami, albo wyślij nas do niego. A jeśli nie, to powiedz nam, co z nami jest nie w porządku, abyśmy mogli zbliżyć się do Ciebie i odnajdywać zgubionych". Ciebie też zachęcam do takiej modlitwy.

Bardzo ważny jest także sposób, w jaki podchodzimy do zagubionych owiec. Jeśli w owczarni jest 99 chorych owiec, które się gryzą i rozszarpują, to lepiej aby zbłąkana owca żyła w lesie, niż w takiej owczarni. Dlatego musimy nie tylko szukać zagubionych owiec, ale także mieć osoby, które będą dbać o zdrowie i spokój pozostałych 99 owiec. Jezus powiedział: „*Większa będzie radość w niebie z jednego grzesznika, który się opamięta, niż z 99 sprawiedliwych, którzy nie potrzebują opamiętania*” (Łk 15:7). Czy istnieje kościół w którym jest 99% sprawiedliwych, którzy nie muszą się nawracać? Jak to możliwe? Tak się dzieje, gdy codziennie osądzamy samych siebie i codziennie pokutujemy. Ja miałem taki zwyczaj przez wiele lat. W rezultacie, odkryłem, że w ciągu tych lat, Chrystus zmieniał moje życie niemal każdego dnia i pokazywał mi, z czego muszę się opamiętać i pokutować. Jeśli tak będziesz robić, wtedy nie będziesz mieć czasu na szukanie winy w innych ludziach, bo będziesz zajęty oczyszczaniem samego siebie. Wtedy będziesz budować kościół pełen ludzi, „*którzy nie potrzebują opamiętania*”. Do takiego Kościoła może przyjść każda zagubiona owca i będzie uzdrowiona. Jeśli w naszych zborach będziemy głosić pokutę, to po pewnym czasie, będziemy mieć kościół, gdzie ludzie oceniają samych siebie i nie osądzają innych.

Gdy pasterz gubi owcę, wtedy jest winny pasterz. Gdy kobieta gubi monetę, wtedy winna jest kobieta. W przypadku syna marnotrawnego, poszkodowany był Ojciec. We wszystkich tych przypowieściach Jezus nas uczy, że kiedy człowiek zaczyna zgrzeszyć i coś gubi, wtedy Bóg ponosi straty. Nasza praca w kościele ma zwrócić Bogu to, co kiedyś utraciliśmy.

Syn marnotrawny wiedział tylko jedną rzecz, że jego ojciec go kocha. Dlatego zdecydował się wrócić do domu. Skąd ojciec wiedział, że wraca jego syn? Ponieważ każdego dnia wypatrywał go przez okno. Pewnego dnia go dostrzegł i pobiął go przywitać. Starszy syn, nie podzielał jednak radości ojca. On ciężko pracował dla swojego ojca i zawsze był mu posłuszny (Łk 15: 28-29), lecz nie miał miłości do zgubionych. Nie miał takiego serca jak ojciec, dlatego ani razu nie powiedział do Ojca: „Pozwól mi poszukać mojego młodszego brata, abym mógł go odnaleźć”.

Istnieją dwa rodzaje pastorów i starszych. Jeden rodzaj to tacy jak ojciec z tej historii - pełni miłości i współczucia. Natomiast drudzy to ci, którzy są jak starszy brat - pełni profesjonalizmu, twardzi i nieugięci. Każdy z nas może dokonać wyboru, do którego z nich chce być podobny. Na początku tej historii, starszy syn jest w domu, a młodszy poza domem, ale gdy się kończy, to młodszy syn jest wewnątrz, a starszy na zewnątrz. Wiele osób, które są teraz pierwsze w Królestwie Bożym będą ostatnie. Wielu chrześcijan znajdzie się poza królestwem, ponieważ nie mieli współczującego serca, takiego jak Ojciec. Każdy brat i siostra musi służyć Panu i mieć takie same serce jak Ojciec dla tych, którzy giną.

Zac Poonen

Treasures from Three Parables of Jesus (Luke 15) / 14.01.2018